இணைப்பு

[220-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக் குறிப்பைக் காண்க]

கோரிக்கை எண் 3.

பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்.

தமிழ்நாட்டு வரி வருவாயில கணிசமான பகுதி பொது விற்பனை வரியின் வாயிலாகவும், அதைப்போன்ற வணிக வரிகளிலிருந்தும் கிடைக்கிறது. இந்த வரிகளின் மூலம் கிட்டிய வருவாய் 1966-67-ல் ரூ. 56.10 கோடியாக இருந்து 1970-71-ல் ரூ. 93.27 கோடியாக அதிகரித்தது. இதனால் நான்கு ஆண்டுகளில் ரூ. 37.17 கோடி அதிக வரி வருவாய் கிட்டியுள்ளது. இது இம்மாநிலத்தின் வியாபாரம்—தொழில் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சியை மட்டுமல்லாது வணிக வரித் துறையின் திறமையையும் மெய்ப்பிக்கிறது. கீழ்க்கண்ட சட்டங்களை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பு இத்துறையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது :—

(1) தமிழ்நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டம்.

(2) தமிழ்நாடு 1970-ஆம் ஆண்டு கூடுதல் விற்பனை வரிச் சட்டம்.

(3) 1956-ஆம் ஆண்டு மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டம்.

(4) தமிழ்நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிப்புச் சட்டம்.

(5) தமிழ்நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரிச் சட்டம்.

(6) தமிழ்நாடு 1961-ஆம் ஆண்டு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதிச் சட்டம்.

(7) தமிழ்நாடு 1935-ம் ஆண்டு குதிரைப் பந்தய வரிச் சட்டம்.

2. நமது மாநிலத்தின் வணிக வரிச் சட்டம் சிறிய வணிகர்கள் மீதுள்ள வரிச்சுமையைக் குறைக்கும் வகையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. 1967-க்கு முன்பு ஆண்டுக்கு ரூ. 10,000 வரை மொத்த வணிகத் தொகையுள்ள வணிகர்கள் தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 3 (1) பிரிவின் கீழ் விற்பனை வரி செலுத்துவதினின்றும் விலக்களிக்கப்பட்டனர். இந்த அரசு 1967-ல் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, சிறு வியாபாரிகளுக்குள்ள இடர்ப்பாடுகளைக் களையும் நோக்கத்துடன், இந்த வரம்பு அளவு ரூ. 15,000-க்கு உயர்த்தப் பட்டது. வரி செலுத்துவதினின்றும் விலக்களித்தலுக்கான வரம்பு அளவை உயர்த்தியதால் சுமார் 16,000 வியாபாரிகள் பயனடைந்தனர். மேலும், வரி செலுத்துவதனின்றும் விலக்களித்தலுக்கான வரம்பு அளவை ரூ. 25,000-க்கு அதிகரிக்க அரசு தற்போது முடிவு செய்துள்ளது. விலக்களிப்பு வரம்பை இவ்வாறு மேலும் அதிகரிப்பதால் கூடுதலாகச் சுமார் 25,000 வியாபாரிகள் பயனடைவர்.

3. இந்த விலக்களிப்பு வரம்புக்குள் வராத சிறு வியாபாரிகளுக்குச் சலுகை யாக இணக்க விதங்களில் வரி செலுத்த அனுமதிக்கப்படுகிறது. இது சிறு வியாபாரிகளின் இடர்ப்பாடுகளைக் களைவதுடன், வரி விதிப்புக்குத் தேவைப் படுகிற விரிவான கணக்குகளையும், அதற்கான செலவையும் குறைக்கும். 1967-க்கு முன்பு, ஆண்டுக்கு ரூ. 50,000 வரை மொத்த வணிகத் தொகையுள்ள வணிகர்களுக்கு இந்தச் சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டு வந்தன. இந்த அரசு 1967-ல் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு இந்த வரம்பு அளவு ரூ. 75,000க்கு உயர்த்தப் பட்டது. இந்த அளவை மேலும் ரூ. 1,00,000-க்கு உயர்த்த இப்போது அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

1971 ஜூலை 14]

மேற்படி முடிவுகளுக்குச் செயல்வடிவம் தருவதற்காகத் தேவையான சட்டம் நடப்பு சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரில் முகவுரைக்கப்படும்.

4. கடந்த ஐந்தாண்டுகளில் வணிக வரித் துறையால் வசூலிக்கப்பட்ட வரி வருவாயும், துறைக்கான செலவும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டு.			வருவாய்.	செலவு.
			(ரூ. இலட்சத்தில்.)	
1966—67	..	..	5,610·70	118·38
1967—68	..	..	6,495·21	133·32
1968—69	..	..	7,146·76	155·79
1969—70	..	..	8,258·38	170·78
1970—71	..	..	9,327·43	188·95

1971-72-ஆம் ஆண்டிற்காக, மதிப்பீட்டுச் செலவு ரூ. 2.35 கோடியாகும். வருவாய் ரூ. 102.34 கோடியாகும். இந்தச் செலவு, எதிர்பார்க்கப்படும் வருவாயில் 2.28 சதவிகிதம் மட்டுமே எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

5. வணிக வரித் துறையின் நடவடிக்கைகளை விரைவு படுத்துவதற்காகவும், வரி ஏய்ப்பைத் தடுப்பதற்கு விரைவான, செம்மையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்காகவும் ஆண்டுக்கு ரூ. 2 லட்சத்திற்கு மேற்படாத செலவில் பணியாளர்களை நியமிப்பதற்கான அதிகாரங்களை, 5 ஆண்டுக் கால அளவிற்கு வணிக வரி ஆணையாளருக்கு 1970-ல் அரசு அளித்துள்ளது.

6. வரி ஏய்ப்பு நடக்கக்கூடிய இடங்களில் சோதனைச் சாவடிகள் கணிசமான அளவிற்கு உதவுவதால், கோயம்புத்தூர் கோட்டத்தில் ஆசனூர், ஜெர்மளம், தாளவாடி, பள்ளிப்பாளையம், அரியனூர், அயோத்தியாபட்டினம், மல்லூர் ஆகிய இடங்களிலும் கன்னியாகுமரி மாவட்டம், களியக்காவிளை, குட்டுவிளை, சாரூங்கமங்கலம் ஆகிய இடங்களிலும், மதுரை கோட்டத்தில் மதுரைக்கு அருகிலும் அரசு கூடுதல் சோதனைச் சாவடிகளை அமைத்துள்ளது.

7. வணிகர்கள் பல்வேறு வணிக வரி அலுவலகங்களுக்குச் செல்லும்போது, தேவையான எல்லா வசதிகளையும் அளிப்பதில் எப்பொழுதும் அரசு கவனம் செலுத்தி வருகிறது. 1970 அக்டோபரில், சென்னை மாநகரின் பல்வேறு பகுதிகளில் சிதறிக் கிடந்த 17 அலுவலகங்களை ஜார்ஜ் டவுனில் உள்ள பொதுக் கட்டிடம் ஒன்றிற்கு மாற்ற அரசு ஆணையிட்டது. 1971 பிப்ரவரியில், இதே போல் சிதறிக் கிடந்த மேலும் 11 அலுவலகங்களை எஸ்பிளனேட்டிலுள்ள குறளகத்திற்கு மாற்ற அரசு ஆணையிட்டது. மாநகரில் உள்ள விற்பனைவரி அலுவலகங்கள் அனைத்தையும் அரசால் கட்டப்படவிருக்கிற மத்தியக் கட்டிடம் ஒன்றுக்கு மாற்றுவது குறித்து அரசு தற்போது மும்முரமாகப் பரிசீலித்து வருகிறது.

8. வணிகவரி அலுவலகங்களுக்கு வருகிற வணிகர்களின் வசதிக்காக அந்த அலுவலகங்களில் போதுமான மேசை, நாற்காலி போன்ற வசதிகள் இல்லை யென்று தொடர்ந்து புகார்கள் வந்துள்ளதால், 1970-71-ல் அதற்கென ரூ. 75,000 வழங்க அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது.

9. மாநில விற்பனை வரி ஆலோசனைக் குழுவின் பரிவுரைகளின்மேல் சம்பந்தப்பட்ட வருவாய்க் கோட்ட அதிகாரியைத் தலைவராகக் கொண்டு இம்மாநிலத்திலுள்ள ஒவ்வொரு வருவாய்க் கோட்டத்திற்கும் ஆலோசனைக் குழு ஒன்றை 1971 மே திங்களில் அரசு அமைத்துள்ளது.

10. 1970-ம் மாநில விற்பனை வரிச்சட்டம் தொடர்பாக சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் இரண்டு முக்கிய வழக்குகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டன. முதல் வழக்கு ஆண்டுக்கு ரூ. 10 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மொத்த வணிகத் தொகையுள்ள வணிகர்களைப் பொறுத்த வரையில், தமிழ்நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச்சட்டத்தின்கீழ் செலுத்தத்தக்க வரி மீதும் தமிழ்நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிப்புச் சட்டத்தின்கீழ்ச் செலுத்தத்தக்க வரி மீதும் 5 சதவித கூடுதல் விற்பனை வரி விதிப்பதற்கு வகை செய்கிற தமிழ்நாடு 1970-ஆம் ஆண்டு கூடுதல் விற்பனை வரிச்சட்டம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 14/1970) சம்பந்தப்பட்டதாகும். இந்தச் சட்டத்தின் செல்திறனை ஆட்சேபித்து உயர் நீதிமன்றத்தில் சில வணிகர்களால் ரிட் மனுக்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன. இந்த வழக்கு குறித்த விசாரணை முடிவடைந்தது. தீர்ப்பு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

அடுத்த வழக்கு தமிழ்நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 7-எ வது பிரிவின்கீழ் கொள்முதல் வரி விதிப்பு (Purchase Tax) குறித்ததாகும். சென்னை, உயர்நீதி மன்றம் 23-4-1971 நாளிட்ட தன்னுடைய தீர்ப்பில் இப்பிரிவின் நோக்கத்தையும், செயல்வரம்புப் பரப்பையும் குறிப்பிட்டுள்ளது. தீர்ப்பின் நகல் வந்துள்ளது. அந்தத் தீர்ப்பின் முழு விளைவுகள் குறித்து ஆய்வு செய்யப்படும். இதன் அடிப்படையில் மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வதற்கான நடைமுறைகள் முடிவு செய்யப்படும்.

சென்னை, உயர்நீதி மன்றத்தால் 1970-ஆம் ஆண்டில் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ள மற்றொரு முக்கியமான வழக்கு, தோல் மேல் விதிக்கப்படும் விற்பனை வரியைக் குறித்ததாகும். இந்த வழக்கில் தமிழ்நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி சட்டத்தின் 2-வது விவர அட்டவணையைச் சேர்ந்த 7 (எ), 7 (பி) இனங்களின் செல்திறன் ஆட்சேபிக்கப்பட்டது. சென்னை உயர் நீதிமன்றம் இந்த இனங்கள் செல்திறனுள்ளவை என்று தீர்ப்பளித்துள்ளது. தோல் மீது வரி விதிப்பு பற்றி நீண்ட காலமாக நடந்து வந்த பல்வேறு வழக்குகளுக்கு இத்தீர்ப்பு முற்றுப்புள்ளி வைத்துள்ளது.

11. 1970-71-ஆம் ஆண்டில், மோட்டார் கார் டயர்கள், பாட்டரிகள் (Dry Cells தவிர) மோட்டார் கார் உதிரி பாகங்கள், டியுப் ப்ளாப்புகள் (Flaps) இவற்றின் விற்பனை மீது விதிக்கப்படத் தக்க வரி விதம் 15 சதவிதத்திலிருந்து 13 சதவிதமாகக் குறைக்கப்பட்டது.

7-5-1970 முதற்கொண்டு உதிரியாகவுள்ள அல்லது நகைகளில் பதிக்கப்பெற்ற செயற்கைக் கற்கள் மாநிலத்தில் முதன் முறையாக விற்பனை செய்யப்படுகையில் அவைகளுக்கு 9 சதவித ஒரு முனை வரி விதிக்கப்பட்டது. வணிகர்களிடமிருந்து மேற்கொண்டும் முறையீடு வந்ததன் மேல், இந்த ஒரு முனை வரி விதிப்பு ரத்து செய்யப்பட்டது. அதன் விளைவாக 27-6-1971 முதற்கொண்டு இவை பல முனை வரி விரிப்புக்கு உட்பட்டவையாகும். மெருகிடப்பட்ட செயற்கைக் கற்கள் மீது விதிக்கப்படும் வரிக்கு தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் விலக்களிக்கப்பட்டது. இதன் விளைவாக, இவை மத்திய விற்பனை வரியினின்றும் விலக்குப் பெறுகின்றன. சாணைப் பிடிக்காத செயற்கை கற்களைப் பொறுத்த மட்டில், உள்ளூர் விற்பனை வரி தள்ளுபடி செய்யப்பட்டுள்ளது. மத்திய விற்பனை வரி அவற்றிற்குச் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

1971 ஜூலை 14]

1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் முதல் விவர அட்டவணையின் 21-வது இனத்தில் உரங்கள் குறித்து கண்டுள்ள கருத்துக்கள், வணிகர்களுக்குச் சில இடர்ப்பாடுகளை விளைவித்தது. 1957-ஆம் ஆண்டு உரங்கள் (கட்டுப்பாடு) ஆணையில் கண்டுள்ள சில உரங்கள் இனம் 21-ல் காணப்படவில்லை. அதுபோலவே, உரக்கலவையிலுள்ள மற்ற உரப்பொருள்கள் மீது 21-வது இனத்தின் கீழ் வரிவிதிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், உரக்கலவை மீது மேலும் 3½ சதவீதம் வரி விதிக்கப்பட்டது. இந்த இடர்ப்பாடுகளை நீக்குவதற்காக 1970-ல் ஆண்டின் 26-வது சட்டத்தினால் தேவையான திருத்தம் செய்யப்பட்டது.

இரசாயன முறைகள் அல்லது பிற பரிசோதனைகளின் மூலம் அடையாளம் கண்டுகொள்ளக் கூடியதாயிருந்தாலுங்கூட, உதிரிப் பாகங்களுக்குத் தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 3 (3)-வது பிரிவின் கீழ் வரிவீதச் சலுகை அளிக்கப்படத் தகுதியுள்ளது என தலைமை நீதி மன்றம் வரி வழக்கு ஒன்றில் தீர்ப்பு அளித்தது. எனினும், கண்ணால் அடையாளங் கண்டு கொள்ளக் கூடியவையும் இரசாயன முறையின் மூலமாக அல்லாமல், இயந்திர முறைப்படி பிரிக்கக் கூடியவையுமான உதிரிப் பாகங்களுக்கு மட்டுமே வரி வீதச் சலுகைவரையறுக்கப்பட வேண்டும் என்பது அரசின் நோக்கமாகும். இந்த நோக்கத்திற்கிணங்க 27/1970-வது சட்டத்தினால் 3 (3)-வது பிரிவு திருத்தப்பட்டது.

16—3—1971 முதற்கொண்டு ஆஸ்பால்ட் (தார்) கந்தகம் ஆகியவை இம் மாநிலத்தின் முதல் விற்பனை நிலையில் 7 சத விகிதம் ஒரு முனை வரியின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன.

12. 1971—72-ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவு திட்ட அறிக்கையைச் சட்டமன்றத்தில் வைத்தபோது, முதலமைச்சர் அறிவித்த செயற்குறிப்புகளில் ஒன்று, பொது பலமுனை வரி வீதத்தை 3 சதவீதத்திலிருந்து 3½ சதவீதமாக உயர்த்தலாம் என்பதாகும். சட்டமன்ற நடப்புக் கூட்டத் தொடரில் இது குறித்துச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது.

13. வரவு-செலவுத் திட்ட வரையில் அறிவிக்கப்பட்ட மற்றொரு செயற்குறிப்பு சென்னை மாநகரத்தில் வசூலிக்கப்படும் விற்பனை வரியில் மேல் விதிக்கப்படும் 10 சதவீத மேல் வரியைக் குறித்ததாகும். பின்னர் இந்த வீதம் 5 சதவீதத்திற்குக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வரி விதிப்பை சென்னை மாநகர புறநகரப்பகுதிக்கும், மதுரை மாநகரத்திற்கும், திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர், சேலம் ஆகிய நகரங்களுக்கும் நீட்டிக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. சட்டமன்ற நடப்புக் கூட்டத் தொடரில் இது குறித்த தேவையான சட்டம் கொண்டுவரப்படும்.

14. 1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 17-வது பிரிவின்கீழ் வரிவிலக்களிக்க அல்லது வரி வீதத்தைக் குறைக்க அரசுக்கு அதிகாரங்களுண்டு. கீழ்க்கண்டவை 1970-71-ம் ஆண்டில் செய்யப்பட்ட முக்கியமான வரி விலக்குகளும் வரி குறைப்புகளுமாகும்:

(1) ராணுவ அங்காடிகளின் (Canteen Stores) விற்பனை.

(2) தஞ்சாவூர் பூவேலைப்பாடமைந்த தட்டுக்களின் விற்பனை.

[1971 ஜூலை 14

(3) இந்திய ரயில் பொருட்காட்சியில் பங்கு கொண்டவர்களால் செய்யப்பட்ட விற்பனை.

(4) பரிசுச் சீட்டுக்கள் விற்பனை.

(5) மீனம்பாக்கம் விமானதளத்தில் தீர்வை விதிக்கப்படாத கடைகளி லுள்ள பொருட்களின் விற்பனை.

(6) கல்வி நிறுவனங்களால் தயாரிக்கப்படும் சீருடை, புத்தகங்கள், எழுதுபொருள்கள் ஆகியவற்றின் விற்பனை.

(7) தண்ணீர் விற்பனை.

(8) எண்ணெய் உற்பத்திச் செய்யும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் வாங்கப் படும் வேர்க்கடலை.

(9) நிரோத் விளம்பரம், விளம்பரப் பொருட்கள் விற்பனை.

(10) தமிழ்நாடு கதர்—கிராம தொழில்வாரியத்தின் செயல் வரம்புக்குள் வருகிற எல்லாப் பொருட்களின் விற்பனை.

(11) நிலாவரை இலைகள், நிலாவரை விதைகள் ஆகியவற்றின் விற்பனை.

(12) தோல் பதனிடும் பணிகள் கூட்டுறவு குடிசைத் தொழில்கள் சங்கங்களினால் பதப்படுத்தப்படாத உரிவை, தோல், சில குறிப்பிட்ட பதனிடும் பொருட்கள் வாங்குதல்.

(13) கச்சா பட்டு சுருள்களின் மேல் விதிக்கப்பட்டுள்ள வரி விதத்தை 15 சதவிதத்திலிருந்து 13 சதவிதமாகக் குறைத்தல்.

(14) என்பீல்டு இந்திய லிமிடெட்டினால் இந்திய அரசு பாதுகாப்பு அமைச்சகத்துக்கு விற்பனை செய்யப்படும் மோட்டார் சைக்கிள் துணைப் பொருட்கள், உதிரிப் பாகங்கள் மேல் விதித்துள்ள வரிவிதத்தை 15 சதவிதத் திலிருந்து 3 சதவிதத்திற்குக் குறைத்தல்.

(15) லேலாண்ட், காமெட், ஹிப்போ ஆகிய வண்டிகளின் அடிச் சட்டங்களை இந்திய அரசு பாதுகாப்பு அமைச்சகத்துக்கு விற்பனை செய்த வகையில் விதிக்கப்பட்டுள்ள வரி விதத்தை 15 சதவிதத்திலிருந்து 3 சத விதத்திற்கு குறைத்தல்.

15. 1966-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1971-ஆம் ஆண்டு வரையுள்ள கால அளவில் தமிழ்நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் மேற் கிடைத்த வருவாய் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

கால அளவு.			மொத்த வருவாய (ரூபாய் லட்சத்தில்.)
1966—67	..	..	3,569
1967—68	..	..	4,202
1968—69	..	..	4,620
1969—70	..	..	5,394
1970—71	..	..	6,173

1971 ஜூலை 14]

16. 1966-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1971-ஆம் ஆண்டு வரையிலான கால அளவில், 1956-ஆம் ஆண்டு மத்திய விற்பனை வரிச்சட்டத்தின் கீழ்க் கிட்டிய வருவாய் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

கால அளவு.			மொத்த வருவாய். (ரூ. லட்சத்தில்.)
1966—67	..	..	917
1967—68	..	..	1,027
1968—69	..	..	1,062
1969—70	..	..	1,256
1970—71	..	..	1.400

நடப்பாண்டில், மத்திய விற்பனை வரி விதத்தில் மாற்றம் எதுமில்லை. Declared goods குறித்து, தமிழ் நாடு பொது விற்பனை வரி வசூலிக்கப்பட்டிருந்தால், அப்பொருட்களுக்கு, 1956-ஆம் ஆண்டு மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 8 (5) பிரிவின்கீழ் வசூலிக்கப்படும் வரிக்கு இந்த அரசு 1963-ஆம் ஆண்டு விலக்களித்தது. திரும்பப்பெறத் தக்க தொகைகளைப் பெறுவதில் வியாபாரிகளுக்கு ஏற்படும் தொல்லைகளைப் போக்க வேண்டி இது செய்யப்பட்டது. இருப்பினும், சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் நடந்த வழக்கொன்றில், மாநிலங்களுக்கிடையிலான வியாபாரம் அல்லது வணிகத்தில் மாநில அரசுக்கு வரி செலுத்தியவருக்கு (இறுதி வியாபாரிக்கு அல்ல) அத்தொகை திரும்பக் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று தீர்ப்பு கூறியுள்ளது. 1956-ஆம் ஆண்டு மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் பிரிவு 15 (பி)-யைத் திருத்துமாறு இந்திய அரசுக்கு எழுதப்பட்டுள்ளது. அப்போதுதான் உள்ளூர் விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் கீழ் Declared goods மீது வரி செலுத்தப்படும் பொழுது, மத்திய விற்பனை வரி எதும் செலுத்தப்பட வேண்டியதில்லை.

17. 1939-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மோட்டார் எரி எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிப்புச் சட்டத்தின்கீழ், 1966-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1971-ம் ஆண்டு வரையிலான கால அளவில் கிடைத்த வருவாயில் ஒப்பு நோக்குப் புள்ளி விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

கால அளவு.			மொத்த அளவு. (ரூ. லட்சத்தில்.)
1966—67	..	..	479
1967—68	..	..	514
1968—69	..	..	564
1969—70	..	..	685
1970—71	..	..	716

எண்ணெய்க் கம்பெனிகளால் முதன் முதலில் விற்கப்படும் மோட்டார் எரி எண்ணெய் மீது விதிக்கப்படும் ஒருமுனை வரியே இவ்வரியாகும். பெருவாரியான எண்ணெய் வழங்கு கம்பெனிகள், சென்னை எண்ணெய்த் தூய்மைப் படுத்தும் நிறுவனம் ஆகியவற்றின் தலைமை அலுவலகங்கள் உள்ள சென்னை மாநகரில் இவ்வரியின் பெருவாரியான தொகை கிடைக்கப் பெறுகிறது. வரி விதிப்பிலிருந்து தப்பிய வணிக நடவடிக்கைகள் குறித்து வரி விதிப்பதற்கும், குறைந்த வீதத்தில் எந்த நேர்வுகளில் வரி மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதோ அவற்றை மறுமதிப்பிடவும், தமிழ்நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எரி எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிப்புச் சட்டத்தின் 26-வது விதி வகை செய்தது.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

அதுபோன்று விதி ஏற்படுத்த அரசுக்கு தமிழ்நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எரி எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிப்புச் சட்டம் அதிகாரம் அளிக்க வில்லையாதலால், இந்த விதி செல்லாது என்று உயர்நீதிமன்றம் தீர்ப்பு கூறியுள்ளது. தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு மோட்டார் எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிப்புத் திருத்தச் சட்டத்தில் (சட்டம் 3/1970) இது சரி செய்யப்பட்டது.

18. 1966-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1971-ஆம் ஆண்டு வரையிலான கால அளவில் தமிழ்நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரிச்சட்டத்தின் கீழ்க் கிட்டிய வருவாய் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

கால அளவு.			மொத்த வருவாய். (ரூ. லட்சத்தில்,)
1966—67	..	..	287
1967—68	..	..	332
1968—69	..	..	374
1969—70	..	..	384
1970—71	..	..	428

கேளிக்கை வரி மூலம் கிடைக்கும் வருவாயில் தொண்ணூறு சதவிதம் சம்பந்தப்பட்ட உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. திரைப்படக் கொட்டகை உரிமையாளரிடமிருந்து ஒவ்வொரு காட்சிக்கும் காட்சி வரி வசூலிக்கப்பட்டு, மாநில நிதிக்கு வரவு வைக்கப்படுகிறது. 1—4—1970-ஆம் நாளிலிருந்து காட்சி வரி விதம் இரு மடங்காகியுள்ளது. நன்கொடைக்கென நிதி திரட்டுவதற்கு நிறுவனங்களால் ஏற்பாடு செய்யப்படும் திரைப்படங்களுக்கு சில நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு கேளிக்கை வரி விதிப்பிலிருந்து விலக்களிக்க 1970-ஆம் ஆண்டு மே திங்களில் அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

19. தமிழ்நாடு 1961-ஆம் ஆண்டு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதிச் சட்டத்தின் கீழ் 1966-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1971-ஆம் ஆண்டு வரையுள்ள கால அளவில் வசூலான வரி வருவாய் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

கால அளவு.			மொத்த வருவாய். (ரூ. லட்சத்தில்.)
1966—67	..	..	289
1967—68	..	..	337
1968—69	..	..	382
1969—70	..	..	390
1970—71	..	..	428

கேளிக்கை வரி, காட்சி வரி ஆகியவற்றின்மீது இவ்வரி மேல்வரியாக விதிக்கப்படுகிறது. இந்த வரி விதிப்பு மூலம் கிடைக்கக்கூடிய தொகை முழுதும் சம்பந்தப்பட்ட உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு ஒப்படை செய்யப்படுகிறது.

20. கிண்டி, உதகமண்டலம் ஆகிய இடங்களில் நடத்தப்படும் குதிரைப் பந்தயங்கள் மூலம் தமிழ்நாடு 1935-ஆம் ஆண்டு குதிரைப் பந்தய வரிச் சட்டத்தின் கீழ் வரி வருவாய் கிடைக்கிறது. 1966-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1971-ஆம் ஆண்டு வரையிலான கால அளவில் கிடைத்த வருவாய் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

கால அளவு.			மொத்த வருவாய். (ரூ. லட்சத்தில்.)
1966—67	..	..	69
1967—68	..	..	84
1968—69	..	..	145
1969—70	..	..	148
1970—71	..	..	182

1971 ஜூலை 14]

21. மாநிலப் பொது நிர்வாகத்தில் வணிக வரித் துறை நிர்வாகம் எப்போதுமே போற்றத்தக்க வகையில் நடந்து வந்துள்ளது. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் அரசு எதிர்பார்த்த அளவிற்கு இத்துறையின் சாதனை இருந்தது. இந்த வரிச் சட்டங்களை மாநில நலனுக்குப் பயன்படுத்துவதற்கும், அதே நோக்கில் வணிகச் சமூகத்தினருக்கு அதிக இடர்ப்பாட்டை ஏற்படுத்தாமலிருப்பதற்கும் அரசு பெருமுயற்சி செய்து வந்துள்ளது. வணிக சமூகத்தினர் தங்களுடைய ஒத்துழைப்பை அரசுக்கு வழங்கி வணிகவரிச் சட்டங்களின் நிர்வாகத்தை எளிதாக்குவர் என்று அரசு நம்புகிறது.

இணைப்பு 2.

[245-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

1970-71-ஆம் ஆண்டில் எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறையின் பணி குறித்த ஆய்வுரை.

எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறை, எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறை இயக்குநரின் கீழ் செயல்படுகிறது. இவர் ஓர் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியாவார். அச்சுப் பிரிவில் அச்சகத் துணை இயக்குநரும் தொழில் நுட்பப் பிரிவின் பணி மேலாளரும் இயக்குநருக்கு உதவி புரிகின்றனர். எழுதுபொருள் பிரிவில், எழுதுபொருள் உதவி இயக்குநர் இயக்குநரின் உதவியாளராகச் செயல்படுகிறார். அரசு வெளியீடுகள் நிலையத்தில் பணியைப் பொறுத்த வரையில், விற்பனை அதிகாரி ஒருவர் இயக்குநரின் உதவியாளராகச் செயல்படுகிறார்.

அச்சகத்துறையில் கீழ்க்காணும் பிரிவுகள் அடங்கியுள்ளன :—

(1) மைய அச்சகம், தங்கசாலைக் கட்டிடம், சென்னை-1.

(2) பாடப்புத்தகக் கிளை அச்சகம், சென்னை-2.

(3) உயர்நீதி மன்ற வழக்குப் பட்டியல் கிளை அச்சகம், சென்னை-1.

(4) மத்திய சிறைச்சாலையிலுள்ள கிளை அச்சகம், சென்னை-3.

(5) கிளை அச்சகம், புதுக்கோட்டை.

(6) அரசு வட்டார அச்சகம், திருச்சிராப்பள்ளி.

(7) அரசு வட்டார அச்சகம், சேலம்.

(8) அரசு வட்டார அச்சகம், விருத்தாசலம்.

2. 1970-71-ஆம் ஆண்டில், இடைக்கால பொதுத் தேர்தல்களுக்குத் தேவைப்பட்ட வாக்குச் சீட்டுகள், சட்ட முறையிலான படிவங்கள் பிற படிவங்கள் முதலியவற்றை அச்சிடுவது குறித்த இன்றியமையா பணியை மைய அச்சகம் கவனிக்கவேண்டி வந்தது. 10 நாட்கால அளவுக்குள் 500 லட்சம் வாக்குச் சீட்டுகளை அச்சிட்டு அனுப்பிவைக்கும் பெரும் பொறுப்பு அரசு அச்சகத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டதிலிருந்து அரசு அச்சகத்துக்கு ஏற்பட்டுள்ள மாபெரும் பணிப்பொறுப்பை உணரலாம்.